

Arrestnummer C/1782/2013
Repertoriumnummer 2013/5058
Datum van uitspraak 20 november 2013
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal 2005/PGA/669 2005/VJ11/669

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2.
geboren te op
verkoopster,
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door meester loco
meester beiden advocaat bij de balie
van

3.
geboren te op
gepensioneerde,
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door meester loco
meester beiden advocaat bij de balie
van

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR
bevoegd voor het grondgebied van de provincie
Antwerpen,
met kantoor gevestigd te 2018 Antwerpen, Lange
Kievitstraat 111/113

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door meester advocaat bij
de balie van.

1. Ten laste gelegde feiten

de eerste en de tweede

a. om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

b. om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

c. om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d. om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

A.

te ononderbroken tussen 6 februari 1984 en 25 maart 1997

In overtreding met artikel 64 lid 1 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, nadien bestraft door art. 66 lid 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 3a 51ca landgebouw
82a 56ca bos
24a 83ca sportgebouw
- ingeschreven op het kadaster te
- onder sectie
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermelde wet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermelde wet, namelijk door het in stand houden van twee niet vergunde tennisterreinen, een kantine en een loods.

B.

te ononderbroken tussen 25 maart 1997 en 1 mei 2000

In overtreding met artikel 66 lid 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

door het uitvoeren of het Instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 3a 51ca landgebouw
82a 56ca bos
24a 83ca sportgebouw
- ingeschreven op het kadaster te
- onder sectie
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door het in stand houden van twee niet vergunde tennisterreinen, een kantine en een loods.

C.

te ononderbroken tussen 30 april 2000 en 24 maart 2003

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein,

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 3a 51ca landgebouw
82a 56ca bos
24a 83ca sportgebouw
- ingeschreven op het kadaster te
- onder sectie
- eigendom van

namelijk door het in stand houden van twee niet vergunde tennisterreinen, een kantine en een loods.

de derde

D.

F.

te ononderbroken tussen 30 april 2000 en 24 maart
2003

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 60a 45ca sportterreinen
- ingeschreven op het kadaster te
- onder sectie en
- eigendom van

namelijk door het aanleggen en in stand houden van een voetbalterrein.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor te d.d. 27 januari 2004, Nr

de onroerende goederen (de percelen)
toebehorend aan krachtens een akte van aankoop
ontvangen op 7 februari 1984 door notaris te

de onroerende goederen (de percelen) toebehorend
aan krachtens een akte van aankoop ontvangen op 7
februari 1984 door notaris te

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 11 mei 2005 door beklagden tegen al de beschikkingen te hunnen laste
- op 11 mei 2005 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest op 4 mei 2005 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Wijst het verzoek tot heropening der debatten uitgaande van de burgerlijke partijen af, gelet op het feit dat de neergelegde rechtspraak niet relevant is, nu de wetgeving terzake duidelijk is.

Wijst het verzoek tot heropening der debatten uitgaande van de beklagden af, gelet op het feit dat voor de betreffende constructies enkel het misdrijf van instandhouden weerhouden is in de dagvaarding, en niet het misdrijf van oprichting.

Verklaart de strafvordering vervallen ingevolge verjaring voor wat betreft het misdrijf bestaande uit de aanleg van een voetbalterrein, zoals voorzien in de tenlasteleggingen D, E en F.

Veroordeelt elk van de beklagden tot een geldboete van 400,00 euro verhoogd met 40 decimen en aldus gebracht op 2.000,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden ingevolge art. 40 SWB.

Veroordeelt de drie beklagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopende tot heden: 157,41 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete uitgesproken lastens elke beklagde;

Verplicht elke beklagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 10 EUR + 45 decimen = telkens 55 EUR tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Betreffende de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel van de plaats, nader omschreven in de tenlasteleggingen, in haar oorspronkelijke staat door het slopen van de chalet, het verwijderen van de verlichtingspalen, de draadafsluitingen en de verharding voor de tennisterreinen met eventuele onderlaag (tot op een diepte van 0,50 m) en het terug-aanbrengen van een humushoudende bovenlaag; Het slopen van een constructie houdt in dat niet enkel de bovenbouw, maar ook de eventuele funderingen / vloerplaat verwijderd worden. Verder dienen de afbraakmaterialen afgevoerd te worden en dient de bodem in de oorspronkelijke staat te worden hersteld, zonodig dient zuivere teelaarde aangevoerd te worden;

Bepaalt de termijn van herstel op acht maanden beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar,

thans de Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van Burgemeester en Schepenen of de burgerlijke partij van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van tweehonderd euro (€ 200) lastens eerste en tweede beklaagden, per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

OP BURGERLIJK GEBIED:

Veroordeelt de drie beklaagden hoofdelijk om aan de burgerlijke partijen en de som van één euro provisioneel te betalen, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 17 april 2000, de gerechtelijke intresten vanaf de uitspraak, en de kosten;

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 12, op 12 november 2008 werd als volgt beslist:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Alvorens verder recht te doen, legt het Hof de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op

grond van art. 198bis DRO, en beveelt een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 24 juni 2009 om 15 uur;

Houdt de beslissing over de kosten aan.

3.2.

Het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid werd neergelegd op de griffie van het hof van beroep van Antwerpen op 2 februari 2010.

3.3.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 25 september 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
 - de burgerlijke partijen in hun middelen, ontwikkeld door hun raadsman voornoemd
 - het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
 - de beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd.
-

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Motivering ten gronde

4.1.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de derde beklaagde aan de

hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven sub D. wat betreft het oprichtingsmisdrijf met betrekking tot het voetbalterrein niet bewezen gebleven.

Vastgesteld wordt dat het aanleggen van recreatieve terreinen zoals een voetbalterrein slechts strafbaar gesteld werd bij het decreet van 18 mei 1999. Het terrein werd aangelegd in 1984 en maakt geen aanmerkelijke reliëfwijziging uit.

Er is derhalve geen oprichtingsmisdrijf bewezen.

2. De tenlasteleggingen E. en F. visereren, in weerwil van de formulering, enkel het in stand houden van het voetbalterrein.

3. De beweerde inbreuk makende constructies sub A., B., C., D., E. en F. liggen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied dat niet langer een ruimtelijk kwetsbaar gebied is.

4. Voor de misdrijven van instandhouding voorzien onder de tenlasteleggingen A., B., C., D., E. en F. geldt niet langer een strafsanctie.

5. De herstellvordering, geënt op die feiten van instandhouding, kan op grond van art. 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is.

De tekst van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de wil van de decreetgever zijn daaromtrent zeer duidelijk, wat ook bevestigd werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest d.d. 29 juli 2010.

Ten onrechte wil de stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering dan ook koppelen aan het misdrijf van oprichting voorzien in artikel 6.1.1.lid 1.1°, zijnde feiten waarmee het hof, afgezien van de feiten van oprichting sub D., niet gelast is en er derhalve geen rechtsmacht over heeft.

Tevergeefs ook wil de stedenbouwkundig inspecteur de feiten van instandhouding horen herkwalficeren als een inbreuk op artikel 6.1.1.lid 1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nu dergelijke inbreuk als een oprichtingsmisdrijf en aflopend misdrijf dient te worden beschouwd. Dit vindt ook steun in de cassatiearresten van 6 december 2011, 10 januari 2012 en 17 januari 2012. Meer bepaald wordt in het arrest van 17 januari 2012 een onderscheid gemaakt tussen enerzijds het "piegen" of "het voorzetten" van de inbreuk op een

bestemmingsvoorschrift door een daarmee strijdig gebruik (die meerdere positieve als aflopende handelingen van gebruik veronderstellen) en anderzijds de strafbare "instandhouding" dat één voortdurend misdrijf van behoud van de delictuele toestand van gebruik (ontstaan ten gevolge van voormelde positieve handelingen) veronderstelt waaraan de dader geen einde heeft gesteld.

Nu het hof niet gelast is met feiten van oprichting voor de feiten sub A., B., C., D. wat betreft de instandhouding, E. en F. kan er geen herkwalificering gebeuren vermits, zoals gezegd, het hof daarvoor geen rechtsmacht heeft. De vermeende inbreuk op artikel 6.1.1. lid 1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening betreft dan gebeurlijk nieuwe of andere feiten dan die waarmee het hof is gelast en deze kunnen niet voor het eerst in hoger beroep aanhangig gemaakt worden.

Bovendien is een dergelijke herkwalificatie doelloos want zij zou leiden tot een identiek gevolg, nu ook voor dergelijke inbreuk een herstellvordering overeenkomstig art. 6.1.1. vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening niet langer meer kan worden ingewilligd indien, zoals hier, overeenkomstig art. 6.1.1. derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de strafsanctie voor het instandhouden van dergelijke inbreuk niet meer geldt, vermits de beweerd wederrechtelijke handeling op het ogenblik van de instandhouding niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied. Derhalve geldt voor deze inbreuken ook artikel 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en kan de herstellvordering niet langer worden ingewilligd. De herkwalificering is derhalve niet nodig, want de feiten zijn correct omschreven, en bovendien onnuttig want ze leidt tot een identiek gevolg zoals uitdrukkelijk gewild door de decreetgever

Wat betreft de feiten sub D. met betrekking tot de oprichting is hoger reeds vastgesteld dat er geen misdrijf bewezen is zodat ook daar geen herstel aan kan worden gekoppeld.

4.1.2. Op burgerrechtelijk gebied

Gelet op de vrijspraak is het hof niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen in zoverre gesteund op D. als oprichtingsmisdrijf.

Voor het overige wordt door de burgerlijke partijen niet afdoende aangetoond dat zij enige schade hebben geleden door de instandhouding van de tennisterreinen, kantine, loods en voetbalterrein, een eenmalig

feit niet te na gesproken (zie stuk 56 - bedreigingen door een voetballer).

Van rechtstreekse visuele hinder kan er ook geen sprake zijn nu uit de voorgebrachte luchtfoto's blijkt dat tussen de kwestieuze percelen en het perceel van de burgerlijke partijen dennenbossen staan (zie stuk 50 en stuk 1 dossier beklagden).

Uit de eigen verklaring van de burgerlijke partij d.d. 26 juni 2000 (stuk 56) blijkt dat wanneer hij zijn woning betrok, zijnde een achttal jaren voordien (hetzij 1992) er reeds tennisterreinen en een loods aanwezig waren en dat wanneer hij zijn woning betrok de voetbalclub van het terrein reeds in gebruik had.

Beklaagden maken aannemelijk dat de tennisterreinen werden opgericht tussen 1970 en 1975 en dat de chalet er ook al stond van voor de incriminatieperiode en mogelijk reeds voor 13 maart 1977 en in gebruik was (zie o.m. stuk 51 en stuk 5 dossier burgerlijke partijen).

De burgerlijke partijen waren dus op de hoogte van het bestaan en het gebruik van voetbalveld, tennisterreinen en chalet. Er is evenwel geen objectief bewijs voor nachtlawaai of andere overlast.

De burgerlijke partijen worden derhalve afgewezen van hun eisen.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 van het Strafwetboek
- 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. derde en vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de zaak,

Het arrest van 12 november 2008 verder uitwerkend,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Stelt vast dat het oprichtingsmisdrijf voorzien onder de tenlastelegging D. niet bewezen is en spreekt derde beklaagde derhalve hiervoor vrij;

Stelt vast dat voor de instandhoudingsmisdrijven voorzien onder de tenlasteleggingen A., B., C., D., E. en F. geen strafsanctie meer geldt en ontslaat beklaagden van rechtsvervolging;

Stelt vast dat de herstellvordering niet kan ingewilligd worden;

Op burgerrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk maar ongegrond en wijst ze af;

De kosten

Laat de kosten van de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Verwijst de eiser tot herstel tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro;

Verwijst de burgerlijke partijen solidair tot de kosten van de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 35,41 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 20 november 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier